

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Чирпан, 10.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ IV, в публично заседание на дванадесети август през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Галя Тр. Динкова

при участието на секретаря Виолета Т. Загорчева
като разгледа докладваното от Галя Тр. Динкова Административно
наказателно дело № 20255540200132 по описа за 2025 година

Производството е по чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Административно-наказателното производство по чл. 59 и следващите от ЗАНН по АНД № 20255540200132 по описа на Районен съд гр. Чирпан за 2025 година е образувано по депозирана жалба, рег. № 52-00-30-9604 от 12.05.2024 година, от „ЕЛ ЕС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК 202492698 срещу издадено Наказателно постановление № 43-0002154 от 01.11.2024 година от Данаил Георгиев Стоев – Началник Областен отдел „Автомобилна администрация“, гр. Стара Загора, кв. Индустриален, определен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Наказателно постановление № 43-0002154 година на Началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ гр. Стара Загора – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ е издадено за това, че на 20.08.2024 година в област Стара Загора, общ. Братя Даскалови, с. Плодовитово, ул. „Знание“ № 38, лицензираният превозвач „ЕЛ ЕС ТРАНС“ ЕООД, притежаващ лиценз на Общността за превоз на товари № 13050, валиден до 22.03.2025 година, е допуснал извършването на обществен превоз на товари в момента на проверката /празен/ с водач И. Х. И., с ЕГН *****, управлявайки МПС марка МАН, с рег. № *** от категория N3, видно от дневник за извършените предпътни технически прегледи от дата 20.08.2024 година по маршрут на движението с. Плодовитово до гр. Угърчин, видно от декларация от превозвача без водачът да притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Нарушението е видно от направена справка в информационната система на ИА АА, съставен е АУАН в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Стара Загора във връзка с настъпило ПТП. С деянието санкционираното ЮЛ виновно е нарушило чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от Закона за автомобилните превози, поради което и на основание чл. 53 от ЗАНН на „ЕЛ ЕС ТРАНС“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. по чл. 96г, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Жалбата е подадена от санкционираното ЮЛ до РС Чирпан чрез Началник отдел „Областна администрация“ Стара Загора и е заведена с рег. № 52-00-30-9601 от

12.05.2025 година, същата е депозирана в преклузивния четиринадесетдневен срок за обжалване на наказателното постановление, което е видно от разписката за връчване на обжалваното наказателно постановление. НП е връчено на нарушителя на административно-наказаното лице на 29.04.2025 година.

В жалбата, подадена чрез Началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ Стара Загора, в преклузивния срок за обжалване на наказателното постановление се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно и моли съдът да го отмени изцяло, тъй като административното обвинение е неточно, неясно е описано самото нарушение, АУАН и НП са връчени на пълномощник, като не е описано изрично, че дружеството се представлява от пълномощник, погрешно е записано ЕГН на представляващия дружеството в издаденото НП.

Твърди, че видно от нормата на чл. 7а, ал. 3, пр. 3 от ЗАвП превозвачите извършват превоз на товари само с водачи, които отговарят на изискванията за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от ЗАвП и чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Съобразно ТР № 2 от 07.10.2022 година по т.д. № 2 от 2002 година на ОСНК на ВКС за конкретизацията на престъплението е достатъчно в постановлението да се посочат времето и мястото на извършването му, в обобщен вид всички фактически признаци на престъпния състав и приложимата норма от Особената част на Наказателния кодекс. Когато приложимата наказателна норма е бланкетна или препращаща, допълнително трябва да се посочат и нарушените други правни разпоредби. В конкретния случай нито в АУАН, нито в НП не е цитирана правна норма, която задължава фирмата превозвач да използва водач, който има валидно удостоверение за психологическа годност. Не е посочена правна норма, която задължава водачът да има такова удостоверение, а да отговаря на изискванията за психологическа годност, докато удостоверението само може да удостоверява това обстоятелство. В санкционната норма на чл. 96г, ал. 1 от ЗАвтП е посочено, че санкция се налага на този, който допусне на работа водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите актове по прилагането му, да управлява превозно средство за превоз на пътници и товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер на 3000 лв. В нормата на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАвтП няма изискване и споменаване на удостоверение за психологическа годност. Поради това административното обвинение е неточно, като това съществено процесуално нарушение е повторено и в наказателното постановление, но не може да бъде поправено от съда в настоящето производство.

Жалбата е подписана с КЕП, като по делото са представени доказателства, че електронният подпис е със срок на валидност три години, приложена е фактура 00003644362 от 30.05.2023 година, приемо-предавателен протокол № 3092111 от 30.05.2023 година, вносна бележка за платена сума по сметка на ЦКБ АД.

Въззиваемата страна излага становище, че наказателното постановление е съобразено с материалите и процесуалните правила при издаването му. Алтернативно прави искане същото да бъде изменено при наличие на законово основание за това. Прави възражение за прекомерност на претендирания по делото адвокатско хонорар в случай, че същият надвишава размера, предвиден в чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Посочено е също, че до управителя на „ЕЛ ЕС ТРАНС“ ЕООД е изпратено писмо с рег. № 52-00-30-9604 от 12.11.2024 година, с което се уведомява, че по съставения АУАН е издадено НП № 43-0002154 от 01.11.2024 година. Писмото е изпратено на адрес: с. Плодовитово, ул. „Знание“ № 38 /седалище и адрес на управление на предприятието/, чрез БГ пощи с

известие за доставяне PS 6000 0246AL U. На адреса има две потърсвания от страна на служителите на БГ пощи, като същите са отразени на плика. На 09.12.2024 година е отразено, че пратката е непотърсена. НП е влязло в сила на 23.12.2024 година на основание чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Същото е изпратено за принудително събиране на сумата по глобата в НАП на 28.03.2025 година.

Жалбоподателят, редовно призован в о.с.з., не се явява, представлява се от пълномощник.. Поддържа жалбата, излага допълнителни аргументи относно незаконосъобразността на издаденото НП, сочи, че жалбата е допустима.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, явява се лично, моли съда да потвърди обжалваното НП като законосъобразно и издадено в срок, в съответствие с материалния закон.

Районна прокуратура Стара Загора – ТО Чирпан редовно е уведомена по реда на чл. 62 от ЗАНН, не изпраща представител.

Приобщени по делото като писмени доказателства са изпратената с писмо, вх. № 2833 от 20.05.2025 година, материали на административно-наказателната преписка и събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства: жалба рег. 52-00-30 9604#1/12.05.2025г.; Заповед № РД-08-107/29.02.2024 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията; АУАН № 332002 от 03.10.2024 г. ; Наказателно постановление № 43-0002154/01.11.2024г., известие за доставяне на НП № ИД PS 6000 0246AL U; пощенски плик - лице и гръб; писмо с рег. № 52-00-30-9604/12.11.2024 г.; извлечение от ел. система на НАП; ДПЗС, пълномощно, разписка и справки НБДН за свидетеля И. Х.; писмо 30-06-30-4410/3/10.02.2022г. на директора на дирекция АПМД към ИА „АА“, ведно с товарителница на МБМ Експрес ООД № 9002970927; молба вх.№ 3870/07.07.2025г., писмо вх.№ 3483/19.06.2025г., Лиценз № 13050/23.03.2025г.; писмо вх.№ 3542/23.06.2025г. на АНО; ведно с докладваните в днешното с.з. молба вх.№ 3993/14.07.2025г. и писмо, вх.№ 4211/22.07.2025г., с приложенията към тях: фактура № 0000354362 от 30.05.2023 година на Инфонотари ЕАД за КУКЕП на дружеството с валидност три години, протокол за предаване от същата дата № 3092111 и вносна бележка от ЦКБ АД за внесена такса, копие на писмо-становище от г-н Ивайло Филипов изпълнителен директор на „Информационно обслужване“ АД – 4 бр. листа, заверено с печат „Вярно с оригинала“, копие на НП № 43-0002154 от 01.11.2024 година, заверено с печат „Вярно с оригинала“, копие на писмо № 52-00-30-9604 от 17.07.2025 година, заверено с печат „Вярно с оригинала“.

Събрани са и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите – св. В. Н. Н. и св. И. Г. И..

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е процесуално допустима. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя и на поискалия обезщетение, освен ако нарушителят е поискал да му бъде връчено чрез изпращане на съобщение до персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление. Съгласно чл. 58, ал. 2 от ЗАНН когато нарушителят или поискалия обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.

При служебно извършена справка в ТР при АВ съдът установи, че по партидата на дружеството са вписани седалище и адрес на управление на дружеството

съответно: с. Плодовитово, п.к. 6257 ул. Знание № 38, като тези данни са вписани в публичния регистър, считано от 2016 година.

Доводите на въззиваемата страна, че санкционираното ЮЛ е редовно уведомено за издаденото НП по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и че същото е влязло в законна сила, не се споделят от настоящия съдебен състав. Посочената норма на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН въвежда изискване за връчване на НП лично или чрез представител на нарушителя, срещу подпис. Само когато препис от НП не може да се връчи лично на нарушителя срещу подпис, правилото на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН допуска връчване чрез прилагане по преписката при кумулативното наличие на две предпоставки - нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен.

Правилата на чл. 180 от Наказателно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 84 от ЗАНН, при връчване на наказателното постановление в хипотезата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, поставят в тежест на органа да докаже, че са спазени изискванията на закона, т. е. че нарушителят не е намерен на посочения от него адрес, а новият адрес е неизвестен. Само при наличие на доказателства за изпълнение на законоустановените предпоставки връчването по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН ще бъде редовно процесуално действие, от което да възникнат заложените в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН правни последици – стартиране на предвидения срок за обжалване.

В случая са представени доказателства за редовно връчване на адресата по реда на чл. 180 от НПК на пълномощник на санкционираното ЮЛ. По административната преписка са налични доказателства, че дружеството и до този момент не е сменило адреса си, като същевременно не се представят доказателства да са предприемани някакви действия от страна на АНО за връчването на издаденото НП.

Не се ангажират доказателства в подкрепа наличието на втората кумулативна предпоставка – нарушителят да е сменил адреса си и новият адрес да е неизвестен. В случая се установява, че и до настоящия момент дружеството се намира на декларирания от него адрес. Това обстоятелство по никакъв начин не изключва задължението на органа да положи усИ. за връчването на наказателното постановление и едва при наличие на обективна пречка – неизвестен адрес, да пристъпи към връчване по реда по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Видно е, че на 03.10.2024 година пълномощник на дружеството е получило АУАН, като на същото е връчено и издаденото НП на 29.04.2025 година.

По гореизложените причини, съдът приема, че жалбата е допустима.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал в неговата съвкупност и поотделно, се установява следното:

АУАН № 332092 от 03.10.2024 година е съставен от св. В. Н. Н. – инспектор при Областен отдел „Автомобилна администрация“ Стара Загора, за това, че лицензираният превозвач „ЕЛ ЕС ТРАНС“ ЕООД, притежаващ лиценз на Общността за превоз на товари № 13050, валиден до 22.03.2025 година, е допуснал извършването на обществен превоз на товари в момента на проверката /празен/ с водач И. Х. И., с ЕГН *****, управляйки МПС марка МАН, с рег. № *** от категория N3, видно от дневник за извършените предпътни технически прегледи от дата 20.08.2024 година по маршрут на движението с. Плодовитово до гр. Угърчин, видно от декларация от превозвача без водачът да притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Нарушението е видно от направена справка в информационната система на ИА АА, съставен е АУАН в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Стара

Загора във връзка с настъпило ПТП. С деянието санкционираното ЮЛ виновно е нарушило чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от Закона за автомобилните превози. Към АУАН са посочени като относими следните писмени материали: справка от информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, декларация от превозвача, пълномощно № 8501, копие от дневник на извършените предпътни технически прегледи в „Ел Ес Транс“ ЕООД, снимки.

Съгласно приложеното на л. 9 от материалите по делото пълномощно е видно, че пълномощникът на дружеството Е. И. Б. е упълномощена да представлява дружеството пред Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ на територията на РБългария, като подава, подписва и получава всякакви документи, необходими и свързани с обичайната дейност на дружеството.

Със заповед № РД-08-107 от 29.02.2024 година министърът на транспорта и съобщенията е определил началниците на областните отдели „Автомобилна администрация“ в Главна дирекция „Автомобилна администрация“ да издават наказателни постановления за установени нарушения на регламенти на ЕС, Закона за автомобилните превози, Закона за движение по пътищата и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на тях. Т.е. административно-наказващият орган е с материална компетентност да издаде процесното НП на основание чл. 47, ал. 2 във връзка с чл. 47, ал. 1, б. „б“ от ЗАНН, чл. 92, ал. 2 от Закона за автомобилните превози и цитираната заповед.

От приложена справка на ИА „АА“ е видно, че по партидата на санкционираното ЮЛ има образувано изпълнително дело № 251645675 от 2025 година, като дължимата сума от задълженото лице възлиза на 6000 лв. Приложено е писмо до ЮЛ, с което се уведомява във връзка със съставен АУАН от 03.10.2024 година е издадено НП № 43-0002154 от 01.11.2024 година, което може да бъде получено в седмодневен срок от получаване на писмото. Приложени са два броя снимки от осъществено ПТП с МПС с рег. № СТ 8228 РМ. От декларация на пълномощника на дружеството от 03.10.2024 година е видно, че на 20.08.2024 година МПС с рег. № *** с водач И. Х. И. се движи по маршрут от с. Плодовитово до гр. Угърчин. Пътният лист се намира в МПС-то, което към момента е задържано от органите на реда във връзка с досъдебно производство. От Дневник на извършените предпътни технически прегледи в „Ел Ес Транс“ ЕООД е видно, че на 20.08.2024 година е извършен предпътен технически преглед на посоченото МПС. От Справка в Регистър за психологическите изследвания на водачите за явяванията на психологическо изследване на водача И. Х. И. е видно, че последното издадено удостоверение за психологическа годност е на 12.06.2014 година, валидно до 12.06.2015 година.

От събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпита на св. В. Н. Н. се установява, че АУАН е съставен от негова страна на 03.10.2024г. на фирма Ел Ес Транс ЕООД. Доколкото си спомня става въпрос за настъпило ПТП и е била извършена тематична проверка на фирма Ел Ес Транс ЕООД. По време на проверката установил, че водачът И. Х. И. не притежава удостоверение за психологическа годност, за което е съставен АУАН. Тематичната проверка била извършена само на едно ЮЛ, извършващо обществен превоз на товари. При извършването на проверката притежавал достъп до документите на проверяваното лице, които са налични в информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, в т.ч. издадена лицензия, психологическа годност на водача, карти, квалификации, технически прегледи на МПС и др. Поводът за проверката било нареждане от неговия

началник да извърши проверката поради настъпило ПТП. Не е бил на мястото на ПТП, не знае кога е станало ПТП. След като направил справка в системата, системата показала, че водачът на МПС няма психологическа годност. Въпросите за тази годност се уреждат в психологически лаборатории. Не знае дали водачът е психологически годен. По време на проверката констатира, че той няма издадено валидно удостоверение за психологическа годност. Тематичната проверка се извършила на проверяваното лице поради някакви съмнения за неспазване на действащите правила и регламенти, с които агенцията работи. В момента на проверката водачът нямал валидна психологическа годност. За проверяващите е едно и също дали няма удостоверение или няма годност. Преди изменението на закона имало периодични удостоверения със срок на валидност 3 години. След изменението на закона тази валидност е отменена и сега били безсрочни. Тези документи (удостоверение за психологическа годност) се изискват на пътя, при извършване на проверка, и се изискват от водача, както се изискват и при проверка на фирмата за превози. Удостоверението не знае от кого се издава. Мисли, че се издава от медицинско лице. Видял отбелязване в системата. Актът е изготвен на база констатация в системата, че лицето няма валидно удостоверение за психологическа годност. По време на проверката не е изисквал документ от водача за представяне на удостоверение за психологическа годност. Конкретното удостоверение се издава от психологическа лаборатория. Не е запознат дали има оторизирани и лицензирани, одобрени със специален режим, лаборатории за издаване на тези удостоверения. АУАН е връчен на упълномощено лице на ЮЛ, не на водача. В момента на връчване на акта му било представено пълномощно от ЮЛ. При получаване на удостоверението от лабораторията, тази информация за съответния водач автоматично се отразява в системата на Автомобилна администрация от психологическата лаборатория. Данните в системата на Изпълнителна агенция Автомобилна администрация са винаги актуални.

От разпита на св. Искра Г. И. се установява, че тя е свидетел по съставяне на АУАН на 03.10.2024г. На лицето, на което бил връчен АУАН, му било разяснено какво е нарушението. Актът е подписан от Е. Б., която е упълномощено лице и е представител на ЮЛ, било ѝ е разяснено за какво е АУАН. Тя написала, че има възражения, но проверяващите не получили възражение по съставения АУАН, и преминали към издаване на НП. Актът бил издаден от В. Н. Н.. Тя присъствала и при съставянето на АУАН и по време на извършване на проверката. Проверяващите работят по преписка от ЦУ на Изпълнителна агенция Автомобилна администрация, по която ги известяват, че към момента на извършване на ПТП не е извикан екип от Областен отдел Автомобилна администрация гр. Стара Загора и службите уведомяват в ЦУ, а от там тях ги уведомяват по място на извършване на ПТП, на база тази преписка те извършват проверката – кое е МПС, осъществяван ли е превоз между с. Плодовитово до гр. Угърчин, бил е празен, вижда се от снимковия материал и по данни, събрани от нейния колега, но след справка в информационната система установили, че водачът към момента на наемане на работа във фирмата, той не притежава удостоверение за психологическа годност. Имали достъп до системата Реджикс и там се виждало за юридическите лица, лицензирани да извършват превози, кога служителите им са постъпили на работа и за съответния водач в системата е отразено кога е започнал работа. Имат и ЕЕЕС система с различни достъпи на информативност за служители, както и достъп до Регистър за издадените удостоверения за психологическа годност. От справка в системата станало ясно, че конкретният водач на посочената дата в АУАН не притежава удостоверение за психологическа годност. Ако е настъпило ПТП днес и екипът на Пътна полиция смята,

че има нужда от техните действия като компетентни органи, или по телефона ги сигнализируют, или ако нямат нужда, се уведомява координационния център за настъпилото ПТП и те преценяват дали е нужно да се извърши проверка. Това е вътрешно звено към Изпълнителна агенция Автомобилна администрация. Това са различни служители от агенцията, които преценяват след разговори с Бърза помощ, КАТ и т.н. дали се касае за въпрос, касаещ ИА АА. Прави се преценка за тяхното уведомяване и извършване на проверка от техни служители на място. При връчването на акта било представено пълномощно на упълномощеното лице Е. Б., лично заверено от нея. Има лаборатории, които извършват тези изследвания. Водачът е имал свидетелство за управление за тази категория МПС. Запозната е как се издава СУМПС и изискванията, които поставя Наредба № 36. В Наредба № 33, която е за вътрешен превоз в страната и в ЗАвтП има част, в която това са задължения на превозвача, когато назначава даден служител на работа, той трябва да има готов комплект документи при подписване на трудовия договор. Психологическата годност няма общо със СУМПС. Когато се налага, правят справка за издадено свидетелство за психологическа годност на водача, но в конкретния случай за извършеното ПТП, не са имали такова задължение. В конкретния случай те били длъжни да извършат тази справка, независимо дали извършват тематична или конкретна проверка, те са длъжни да проверят набора от документи на служителите, които работят в тази фирма, в т.ч. удостоверението за психологическа годност на конкретния водач. Тези задължения са записани в ЗАвтП. За ЮЛ, извършващо обществен превоз на товари и пътници, в ЗАвтП и в Наредба № 33 е описано задължението на превозвачите по отношение на документите, с които следва да разполагат, в т.ч. и удостоверение за психологическа годност на водачите. Наредба № 36 е изцяло за психологическа годност.

От писмо, вх. № 3483 от 19.06.2025 година на ТД на НАП Пловдив, офис Стара Загора е видно, че към 17.06.2025 година няма постъпили суми за погасяване на задължението по издадено Наказателно постановление № 43-0002154 от 01.11.2024 година на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ по образуваното изпълнително дело срещу „Ел Ес Транс“ ЕООД, Булстат 202492698.

Санкционираното ЮЛ разполага с лиценз № 13050 за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение със срок на валидност от 22.03.2025 година до 22.03.2035 година, издадено то Министерството на транспорта и съобщенията.

По делото са представени от въззиваемата страна доказателства относно валидността на електронния подпис на административно-наказващия орган Данаил Георгиев Стоев – Началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ при ИА АА – писмо, вх. № 4211 от 22.07.2025 година с приложения, видно от които е, че КУКЕП е издадено на 29.09.2023 година с титуляр Данаил Георгиев Стоев, подновено е на 26.09.2024 година и е със срок на валидност до 26.09.2025 година.

Разгледана по същество, жалбата е основателна поради следните съображения:

АУАН и НП са издадени от компетентните за това длъжностни лица в кръга на изпълняваните от тях задължения по закон. АУАН е съставен на 13.10.2024 г., а НП – на 01.11.2024 г., поради което съдът приема, че са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Доколкото чл. 43, ал. 1 от ЗАНН позволява АУАН да се подпише от актосъставителя и от поне един от свидетелите, посочени в АУАН, съдът не счита, че липсата на втори свидетел в АУАН е съществено процесуално нарушение. Доколкото АУАН е съставен и връчен на нарушителя срещу подпис чрез негов пълномощник,

съдът приема, че са спазени и изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, и чл. 43, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

В хода на служебната проверка съдът установи, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до опорочаване на административно – наказателното производство и до ограничаване правото на защита на нарушителя. При съставянето на АУАН и неговото връчване е посочено, че санкционираното ЮЛ, действащо чрез пълномощника си, има възражения, но такива не са депозирани, която преценка е изцяло в дискрецията на нарушителя. Съдът намира обаче, че така както е описано нарушението, подведено под материалноправната разпореда на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от Закона за автомобилните превози, препятства въззивника да разбере какво точно нарушение е извършил, тъй като същото е подведено под административно-наказателна отговорност на чл. 96г, ал. 1 от ЗАВП за нарушение, без същото да е описано като нарушаващо изискванията не само на съответния нормативен акт, но и на актовете по прилагането му. Съгласно чл. 96г, ал. 1 от ЗАВП който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв.

Съгласно чл. 7а, ал. 2 от ЗАВПлицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата. Предложение трето от цитираната разпореда визира осъществяване превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДВП.

НАРЕДБА № 33 от 3.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България се издава на основание § 2 от ПЗР на наредбата на основание чл. 7, ал. 3, чл. 16 и 21 от Закона за автомобилните превози. НАРЕДБА № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания се издава съгласно § 2 от ПЗР от наредбата на основание чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата. НАРЕДБА № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка съгласно параграф единствен от ЗР на наредбата се издава на основание чл. 12б, ал. 1 от ЗАВП.

С други думи, бланкетното посочване на материалноправната норма на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАВП не е достатъчно, за да може описаното деяние да бъде квалифицирано като нарушение само с това описание. Налице е непълно описание на нарушението, което не кореспондира с нарушената разпореда от подзаконовия нормативен акт, който също следва да е нарушен. Наредба № 36 от 15.05.2006 година е тази, която урежда изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологически изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на

изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. В подкрепа на горното е и обстоятелството, че и санкционната норма на чл. 96г, ал. 1 от ЗАвТП предвижда кумулативното наличие на неотговаряне на изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Така описано нарушението както в АУАН, така и в издаденото НП е в пряко противоречие с изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН. Съдът споделя доводите на жалбоподателя, изложени във връзка с ТР № 2 от 0.10.2022 година по т.д. № 2 от 2002 година на ОСНК на ВКС, в частност т.4.1. от него, съгласно което *„Посочването на престъплението, в което лицето се обвинява, и на наказателния закон, по който се привлича като обвиняем, също са задължителни реквизити на постановлението за повдигане на обвинение. Не е логично обаче информацията, която в този момент обвиняемият получава, за да научи в какво се обвинява, да бъде еднаква по обем с информацията, която би получил от обвинителния акт, ако такъв бъде съставен от прокурора след завършване на предварителното производство. За да се конкретизира престъпното деяние, е достатъчно в постановлението да се посочи времето и мястото на извършването му, както и неговите фактически обективни и субективни признаци. При това допустимо е съставомерните факти да бъдат посочени в обобщен вид. Например, при уточняване предмета на престъпление против собствеността, не е необходимо да се индивидуализира поотделно всяка вещь и нейната равностойност, а е напълно достатъчно да се отрази общият родов признак на вещите, съответно на отделните групи от вещи, както и общата им равностойност. Освен това в постановлението по чл. 207 НПК задължително следва да се посочи и приложимата норма от особената част на Наказателния кодекс, а когато наказателната норма е бланкетна или препращаща, се налага да се посочат допълнително и нарушените други правни разпоредби.“*

От всичко изложено следва, че не е установено жалбоподателят да е извършил вмененото му административно нарушение. В хода на административно наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита на санкционираното ЮЛ. За въззивния съд не са налице правомощия да ангажира административно-наказателната отговорност на нарушителя със саниране на действията на АНО по допуснатите пропуски относно описанието на нарушението. Съгласно ТР № 8 от 2021 година от 16.09.2021 година по т.д. № 1 от 2020 година на ВАС доколкото противоречивата съдебна практика е породена от различното разбиране дали правомощието на районния съд по чл. 63, ал. 1, изр. 1 ЗАНН (доп. - ДВ, бр. 28 от 1982 г., изм., бр. 59 от 1998 г., бр. 30 от 2006 г., доп., бр. 10 от 2011 г.) да изменя наказателното постановление се изчерпва само с изменението на размера на административното наказание, или включва и възможност за преквалификация на деянието чрез прилагането на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, на първо място следва да се отговори на въпроса дали в производството пред районния съд има основание за субсидиарно приложение на чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК, ВАС приема, че дейността по административно наказване по естеството си е правораздавателна дейност на администрацията, а наказателното постановление, като резултат от упражнената дейност по административно наказване, представлява правораздавателен акт, който не се издава по реда на АПК и не носи белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК (т. 1 от мотивите на Тълкувателно постановление № 2 от 19.05.2015 г. по т. дело № 2/2014 г. на

ВКС, ОСГК и ВАС, ОСК). Обжалването на наказателното постановление пред районния съд е продължение на административнонаказателното производство, с него се поставя началото на следващата, незадължителна фаза от неговото развитие, в която спорът следва да бъде решен от съда по същество.

Съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 ЗАНН районният съд в състав от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление или електронния фиш.

За разлика от касационното производство, за което чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН прави разграничение между приложимия закон относно основанията за съдебна проверка и приложимия закон относно реда на провеждане на производството, то за производството пред районния съд такова разграничение няма и за всички неуредени въпроси относно разглеждането на жалбите срещу наказателните постановления субсидиарно приложение намира единствено НПК по силата на препращащата разпоредба на чл. 84 ЗАНН. Съгласно чл. 84 ЗАНН доколкото в закона няма особени правила за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, се прилагат разпоредбите на НПК.

В разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. 1 ЗАНН, която регламентира правомощията на районния съд в производството по обжалване на наказателното постановление, е употребена думата „измени“, без конкретизация на проявлението на изменението, нито на основанията за това. Единствената индикация относно съдържанието на това правомощие в ЗАНН е в поставеното от законодателя императивно изискване съдът да разгледа делото по същество. След като в ЗАНН не се съдържат правила относно конкретното проявление на това правомощие, то този въпрос се явява неуреден от същия закон. Следователно по силата на препращащата разпоредба на чл. 84 ЗАНН субсидиарно приложение намира НПК и по-конкретно разпоредбите му за въззивното производство, тъй като с оглед на правораздавателния характер на наказателното постановление в съдебната практика трайно се приема, че при проверка на неговата законосъобразност районният съд има правомощия на въззивна инстанция.

Едно от правомощията на въззивната инстанция по НПК е изменението на първоинстанционната присъда, което е регламентирано в чл. 337 НПК. Видно от съдържанието на чл. 337 НПК, озаглавен „Изменение на първоинстанционната присъда“, хипотезите, при които съдът намалява наказанието (чл. 337, ал. 1, т. 1 НПК) и прилага закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление (чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК) са уредени самостоятелно, т.е. правомощието на съда да измени присъдата не се изчерпва само с намаляване на наложеното наказание.

По изложените съображения следва да се приеме, че в производството по обжалване на наказателното постановление правомощието на районния съд да измени наказателното постановление има същото съдържание. Наред с възможността да намали размера на наказанието, правомощието на районния съд да измени наказателното постановление включва и възможност за преквалификация на извършеното деяние по закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение като проявна форма на това правомощие. Тълкуването в горния смисъл на правомощието на районния съд да измени наказателното постановление е в съответствие и с поставеното изискване от законодателя, че при упражняване на своите правомощия по чл. 63, ал. 1, изр. 1 ЗАНН районният съд разглежда спора по същество, т.е. представлява инстанция по същество, която, когато установи, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на

материалния закон при квалификацията на деянието, следва да упражни правомощието си да измени издаденото наказателно постановление, а не да го отменя като незаконосъобразно. Същевременно чрез изричното уточнение, че става въпрос за субсидиарно приложение само на чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК, т.е. за преквалификация по закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, се съобразява и забраната за влошаване на положението на жалбоподателя.

Упражняването на правомощието за прилагане на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемото нарушение от съда е не само гаранция за законосъобразност на административнонаказателната дейност, но и инструмент за постигане на бързина в правораздаването предвид правораздавателния характер на наказателното постановление и липсата на правомощие на районния съд, след като отмени наказателното постановление, да връща преписката на административнонаказващия орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Обратното би значило нарушителят да остане ненаказан при проведено пълно доказване на извършено административно нарушение от фактическа страна, т.е. да остане ненаказано противоправно поведение, което изпълва съдържанието на различна от посочената в наказателното постановление законова разпоредба, който резултат противоречи на целите на административното наказание, регламентирани в чл. 12 ЗАНН. Същината на правораздавателната функция на държавата, в случая упражнявана от районния съд, не е подчинена единствено на целта да се осигури право на защита на лицето, подведено под административно-наказателна отговорност, а и на целта да се защити правовият ред, когато безспорно е установено неговото нарушение, разбира се, при спазване на основното човешко право на справедлив съдебен процес. Затова при тълкуване на релевантните в настоящия случай законови разпоредби следва да се осигури баланс между тези две цели.

Както актосъставителят, така и административно-наказващият орган не са посочили нарушената конкретна правна разпоредба по подзакановия нормативен акт. Въззивният по степен съд предполага, че се касае за нарушение на Наредба № 36 от 15.05.2006 година, но това предположение е от такъв характер, че с допълването на правната квалификация на административното нарушение би се нарушило правото на защита на санкционираното ЮЛ. Съгласно чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Тоест, с конкретното посочване на допълнителните обстоятелства по извършеното нарушение от въззивника по подзакановия нормативен акт от съда биха се изменили съществено обстоятелствата по извършеното нарушение, което би довело и до ограничаване на правото на защита на санкционираното ЮЛ.

С оглед на изложеното, съдът приема, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По разноските:

Въззивникът претендира разноски в размер на 300 лв., които съобразно изхода от спора следва да му бъдат присъдени на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. Въззиваемата страна е направила възражение за прекомерност на претендирания по делото адвокатски хонорар, което възражение следва да бъде оставено без уважение, тъй като съдът преценява с оглед на фактическата и правна сложност на делото и процесуалното поведение на въззивника, че договореният хонорар по размер е справедлив и съобразен с чл. 18 от Наредба № 1 от 09.07.2004 година за

възнаграждения за адвокатска работата. Съгласно ДПЗС № 60258 и представена разписка от Изи Пей е платена сума в размер на 300 лв. за адвокатски хонорар.

Предвид гореизложеното и на основание 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 2 от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН,

съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 43-0002154 от 01.11.2024 година на Началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ гр. Стара Загора Данаил Георгиев Стоев, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл. 92, ал. 2 от ЗАвтП, с което на „Ел Ес Транс“ ЕООД, ЕИК 202492698 е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл. 96г, ал. 1 от ЗАвтП за нарушение по чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАвтП, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на „Ел Ес Транс“ ЕООД, ЕИК 202492698 разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд Стара Загора на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____